

عنوان مقاله:

اثر سطوح مختلف سالیسیلیک اسید بر خصوصیات مورفولوژیک و فیزیولوژیک گیاه دارویی ریحان

محل انتشار:

همایش ملی گیاهان دارویی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

پریسا حیاتی - دانشجوی کارشناسی ارشد گیاهان ارشد دارویی دانشگاه آزاد جهرم کارشناس ناظر مرکز تحقیقات کشاورزی بوشهر

محسن شریفی شایگان - کارشناس ارشد باغبانی

وحید روشن - دانشجوی کارشناسی ارشد گیاهان زینتی دانشگاه آزاد جهرم کارمند سازمان جهاد سازمان جهاد کشاورزی استان بوشهر

محمد قاسمیان - دکتری گیاهان دارویی هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس

خلاصه مقاله:

ریحان با نام علمی *Ocimum basilicum* گیاهی علفی، یکساله متعلق به خانواده Lamiaceae از گیاهان دارویی با ارزشی است که علاوه بر اینکه به عنوان سبزی خوراکی استفاده می شود در صنایع داروسازی و پزشکی کاربردهای فراوان دارد. از آنجا که تاثیر شرایط بهینه رشد، نمو و عملکرد و نیز کمیت و کیفیت مواد موثره گیاهان دارویی بسیار حیاتی است لذا پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر سالیسیلیک اسید بر خصوصیات مورفولوژیک، فیزیولوژیک گیاه ریحان در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با 3 تکرار، طی سال های 89-1388 انجام گرفت. واکنش گیاه ریحان به کاربرد سالیسیلیک اسید به صورت محلول پاشی در غلظت های (0، 200، 400، 600PPM) روی قسمت های هوایی گیاه مورد ارزیابی قرار گرفت طی این آزمایش گیاهان 3 مرتبه با فواصل دو هفته یک بار از زمان تشکیل ساقه، تشکیل غنچه و گلدهی کامل با سالیسیلیک اسید و گیاهان شاهد نیز با آب مقطر محلول پاشی شدند بر اساس نتایج بدست آمده سطوح مختلف سالیسیلیک اسید تاثیر معنی دار ($P \leq 0.01$) بر درصد اسانس، طول شاخه جانبی، تعداد شاخه جانبی و ارتفاع گیاه در مرحله تمام گل داشت و همچنین عملکرد پیکر رویشی تازه و خشک گیاه تحت تاثیر سطوح مختلف سالیسیلیک اسید مغنی داری نشد. ترکیب های متشکله اسانس بوسیله دستگاه های GC و GC/MS مشخص شد که از بین ترکیب های شناسایی شده در تمامی تیمارها (با بیشترین و کمترین میزان)، متیل کاپیکول ((400 پی پی ام) - 37/521 (شاهد) (32/825)، جرانپال ((شاهد) (16/627 - 400 پی پی ام) (14/544)، نرال ((شاهد) (12/653 - 400 پی پی ام) (10/814) و کاریوفیلین ((شاهد) (6/369 - 600 پی پی ام) (6/081) بیشترین مقدار را به خود اختصاص دادند نتایج این آزمایش نشان داد که کاربرد سالیسیلیک اسید روی ریحان (خصوصا در غلظت 200 پی پی ام) سبب افزایش میزان اسانس، ارتفاع بوته و وزن تر هر بوته می شود که این ویژگی به دلیل دارویی و خوراکی بودن گیاه مذکور حائز اهمیت می باشد.

کلمات کلیدی:

اسانس، سالیسیلیک اسید، متیل کاپیکول، ریحان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/341791>

